

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Menyhárt Ádám ügyvéd által képviselt **felperes** által, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Jogi Képviseleti Főosztály által képviselt **alperes** ellen, **kártérítés** iránt indított perében, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. április 14. napján kelt, 5.P.20.282/2009/46. számú ítélete ellen az alperes által előterjesztett 49. számú fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 37.500.- (harminchétezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A másodfokú eljárás során feljegyzett 62.125 (hatvankettőezer-egyszázhuszonöt) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. április 14. napján kelt, 5.P.20.282/2009/46. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.035.409.- Ft-ot és ezen összeg után 2007. december 19. napjától járó - a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező - kamatát, kártérítés jogcímén. Kötelezte továbbá 162.500.- Ft perköltség megfizetésére, valamint úgy rendelkezett, hogy az állam által előlegezett 62.125.- Ft illetéket az állam viseli.

A határozatának alapjául szolgáló tényállás lényege szerint a felperes és házastársa, valamint "A" között - eredetileg P.20.886/1997. számon indult - per volt folyamatban különféle ingókon és ingatlanokon fennálló közös tulajdon megszüntetése iránt az alperes előtt. Az alperes a P.20.974/2003/63. számú ítéletével a felperest és házastársát értékkülönbözet, értékcsökkenés, elmaradt haszon és kiesett jövedelem jogcímén különböző összegek megfizetésére kötelezte.

A per során a felperes - teljesítőképességének igazolására - bírói felhívásra először 1.815.213.- Ft-ot, majd összesen további 3.000.000.- Ft-ot helyezett az alperesnél letétbe, amelyet az alperes a Pk.20.535/2001/2. számú, valamint a Pk.21.173/2000/5. számú végzésekkel teljesítési letétként elfogadott. A letéti idő elteltével - a felperes nyilatkozatának hiányában - a fenti összegeket a bíróság gazdasági hivatalának bevételi számlájára átutalta.

Az alperes P.20.974/2003/63. számú ítéletének rendelkező része szerint a „II.rendű alperes neve Gazdasági Hivatala megkeresésével hivatalból intézkedik az ítélet tényállásában felsorolt letéteknek a letevők részére történő visszautalása iránt”. Az indokolásban a fent felsorolt letéti összegek szerepelnek.

Az ítéletet a Győri Ítéltábla 2006. január 5. napján kelt Pf.I.20.283/2005/4. számú ítéletével - némi pontosítással - helybenhagyta, a másodfokú ítélet a letétekről nem tartalmaz rendelkezést.

A felperes 2006. január 26. napján P.20.974/2003/70. szám alatt bejelentette, hogy az elsőfokú ítéletet az ítéltábla helybenhagyta, csatolta a kamatszámításait és kérte, hogy a letétként kezelt 4.815.213.- Ft-ot "A" részére a bíróság utalja ki.

Az iratoknak az alpereshez való visszaérkezését (2006. február 6. napja) követően a 72. számú bírói utasítás többek között arról is rendelkezett, hogy az iratokat csatolni kell a felperes és házastársa, valamint "A" között folyamatban lévő másik (P.21.182/2005. számú) per irataihoz.

A 2006. február 21-én kelt 73. számú irattal az alperes megkereste a II.rendű alperes neve Gazdasági Hivatalát az első- és másodfokú ítélet megküldésével, hogy az intézkedését foganatosítsák. A megkeresést a gazdasági hivatal 2006. március 1. napján vette át, amelyre 2006. július 24. napján értesítést küldött egy táblázatban szerepeltetve, hogy a letétekből milyen módon történt kiutalás. Ebből megállapítható, hogy a letéti összegek a gazdasági hivatal bevételi számlájára kerültek átutalásra. Az értesítéssel kapcsolatban bírói intézkedés nem történt.

Az alperes 2006. június 27. napján "A" végrehajtást kérő kérelmére 4.815.213.- Ft és járulékai erejéig végrehajtási lapot állított ki a felperessel szemben, ennek alapján 228.I.V.47/2006. számon folyt a végrehajtási eljárás "B" önálló bírósági végrehajtó előtt.

Az alperes a P.21.182/2005. szám alatt folyamatban lévő perben hozott, 2006. augusztus 8. napján kelt 30. számú végzésével intézkedett arról, hogy a gazdasági hivatal az összesen 4.815.213.- Ft letéti összeget haladéktalanul utalja ki a felperes részére. Az utasítást a gazdasági hivatal 2006. augusztus 28. napján teljesítette, azonban a fenti összeget nem a

felperes, hanem a végrehajtási ügyben eljáró **"B"** önálló bírósági végrehajtó számlájára utalták át. A végrehajtó később ezt az összeget a végrehajtást kérő **"A"**nak átutalta.

A felperes 2006. július 25. napján kérte a végrehajtási lap visszavonását arra hivatkozva, hogy annak kiállítására törvénysértően került sor, mivel a követelt összeget ő korábban letétbe helyezte. Az alperes 1200.Vh.610/2006/20. számú végzésével a végrehajtási lapot visszavonta és felhívta a végrehajtót, hogy a gazdasági hivatal által átutalt összeget utalja ki a végrehajtást kérőnek. A Győri Ítéltábla Pkf.III.25.091/2007/2. számú végzésével az elsőfokú végzés megfellebbezett rendelkezéseit megváltoztatva a végrehajtási lap visszavonására irányuló kérelmet elutasította, a kiutalásra felhívó rendelkezést mellőzte.

A felperes 2007. május 11. napján végrehajtás megszüntetése iránt pert indított **"A"** ellen, amelyet a bíróság P.20.203/2007/22. számú végzésével - a felperes keresettől való elállása folytán - 2008. május 30. napján megszüntetett.

A felperes időközben, 2007. december 18. napján 1.035.409. Ft-ot átutalt a végrehajtó számlájára, ezzel a végrehajtási eljárás befejeződött.

A megyei bíróság álláspontja szerint az alperes tévesen fogadta a felperes által letétbe helyezett összegeket teljesítési letétként, mivel annak a Ptk. 287.§-a, valamint a (letétbehelyezéskor hatályos) 11/1974. (XII. 17.) IM rendelet 1.§ (1) bekezdésének a) pontja szerinti feltételei az elfogadáskor nem álltak fenn. Ennek ellenére a P.20.974/2003/63. számú ítélet rendelkezett azoknak a felperes részére történő kiutalásáról, amely rendelkezés 2006. január 5. napján jogerőre emelkedett.

Ennek megfelelően jogszerűen kereste meg az alperes a gazdasági hivatalt a letéti összegek kiutalása iránt, amelyet az köteles lett volna végrehajtani. Az intézkedését azonban a gazdasági hivatal 2006. március 1. és 2006. július 24. napja között nem teljesítette, mivel az ekkor kelt kimutatás szerint a letétek továbbra is bevételi számlán voltak.

Az alperesnek a gazdasági hivatal értesítése alapján észlelnie kellett volna a mulasztást és ismételten intézkedni az összeg átutalása iránt. A tényleges kiutalás azonban csak a P.21.182/2005. számú perben hozott végzés alapján történt meg, 2006. augusztus 28. napján. Az alperes fenti - jogellenes - mulasztásai miatt került a felperes abba helyzetbe, hogy az ellene 2006. július 5. napján indult végrehajtási eljárással kapcsolatos költségeket végül 2007. december 18. napján ki kellett fizetnie.

Az alperes hivatkozásával szemben nincs jelentősége annak, hogy a felperes a letéti ügyekben nem kérte a letétek kiutalását a letéti idő elteltével, mivel azokról az alapper ítélete rendelkezést tartalmazott. Ebből következően ezzel az alperes a felelősségét kimenteni nem tudta.

A tényállásból megállapítható a bírósági jogkörben okozott kár különös feltételének teljesülése is, mivel a felperes minden jogorvoslati eszközt kimerített (eredménytelenül) annak érdekében, hogy a kárát elhárítsa.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, kérve annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, a felperesnek a perköltségben való marasztalását. Kifejtette, hogy a megyei bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves jogi következtetést vont le. A felperes a

teljesítőkétségének igazolására helyezte letétbe a szóban forgó összegeket, ami a Ptk. 287.§-a alapján teljesítési letétnek nem tekinthető. Ebből következően a felperessel szemben jogszerűen történt meg a végrehajtási lap kiállítása, így az alperest ezért felelősség nem terhelheti.

Úgyszintén nem állapítható meg az alperes felelőssége a letétbe helyezett összegek kiutalásának késedelme miatt sem. A felperes részéről a letétbe helyezés 2000. szeptember 25. napján, valamint 2001. május 4. napján történt meg, ezt követően az alperes több alkalommal felhívta, hogy nyilatkozzon, kéri-e a letét meghosszabbítását, illetőleg az összeget kinek és milyen feltételek mellett kéri kiutalni. Amennyiben a felperes ezeket a felhívásokat teljesíti és megfelelően intézkedik, akkor módja lett volna a letéti összegekkel teljesíteni a kötelezettségét, ezáltal elkerülve a végrehajtást.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján, tárgyaláson kívül elbírálván megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság a perben a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának megfelelően helyesen, okszerűen, összességükben értékelve érdemében helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése is helyes volt.

Egyetértett az ítélet tábla azzal, hogy jelen esetben a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség valamennyi - a Ptk. 339.§ (1) bekezdésében és a Ptk. 349.§ (1) bekezdésében foglalt - általános és különös feltétele megállapítható volt.

Jogellenes mulasztást követett el az alperes megyei bíróság, amikor a letét kiutalásáról szóló jogerős ítéleti rendelkezés foganatosítása iránt nem intézkedett, illetve az alperes jogi személyhez tartozó gazdasági hivatal jogellenesen mulasztotta el a későbbi megkeresés teljesítését. Ezzel okozati összefüggésben merült fel a felperesnek - a vele szemben a fentiek miatt elrendelt végrehajtási eljárás során - a keresetben foglalt összegű kára, amely bekövetkeztének elhárításához nem állt rendelkezésére megfelelő jogorvoslat. A jogszerűen indult és lefolytatott végrehajtási eljárást ugyanis megakadályozni nem tudta (mint ahogy az erre irányuló igyekezete nem is vezetett eredményre), illetve az annak során felmerült költségeket alappal nem kifogásolhatta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel hangsúlyozza az ítélet tábla, hogy jelen esetben a kártérítést megalapozó jogellenes alperesi magatartás a hivatkozott intézkedési késedelem volt, ezzel okozati összefüggésben merült fel a felperes kára. Nincs ezért annak jelentősége, hogy a végrehajtás elrendelésére jogszerűen került-e sor, illetve annak sem, hogy a külön ügyszámon futó letéti ügyekben a felperes a bírósági felhívásokat teljesítette-e. Legkésőbb ugyanis az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedésekor a letét kiutalása iránt intézkedni kellett volna, ennek megtörténte esetén pedig nem került volna sor a felperes ellen végrehajtási eljárásra. Nincs ezért alapja az alperesnek arra, hogy a mulasztását kimentse, mivel egyrészt

az egyenesen vezetett a kár bekövetkeztéhez, másrészt pedig nem tekinthető a jogalkalmazás körében végzett olyan mérlegelő tevékenység eredményének, amellyel kapcsolatban a felelősség alóli mentesülés felvethető lenne.

A Pp. 78.§ (1) bekezdésének értelmében az ítélőtábla kötelezte a másodfokú eljárásban pervesztes alperest a felperes - a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§-a alapján, mérlegeléssel megállapított - bruttó 37.500.- Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére.

Az Itv. 5.§ (1) bekezdésének c) pontja alapján az alperes teljes személyes illetékmentességet élvez, így a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 4.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Győr, 2010. október 4. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: